

Mystérium Thanys

Lucia J. Polakovičová

Aquarius
Sadalsuud

Scorpio
Antares

Taurus
Aldebaran

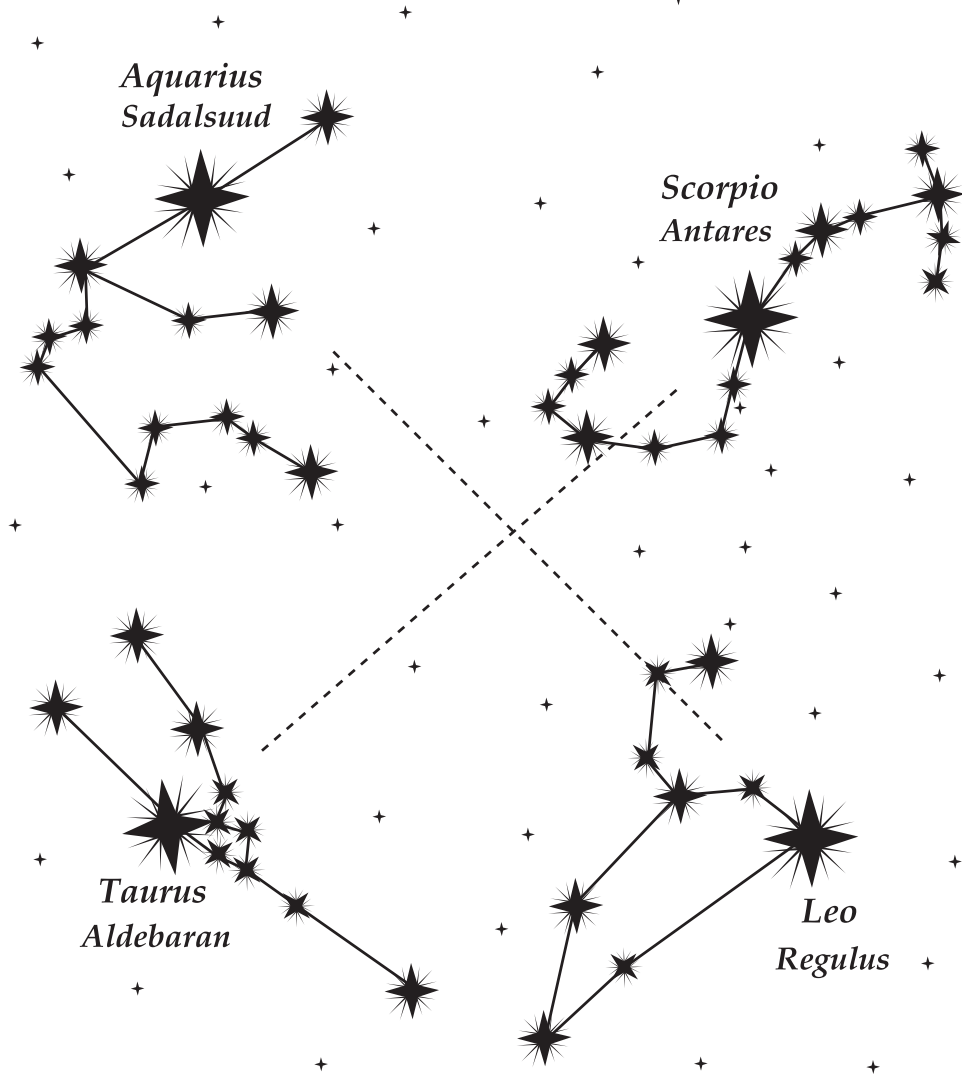
Leo
Regulus

Mystérium Thanys

Lucia J. Polakovičová

Lucia J. Polakovičová

Mystérium Thanys

ISBN: 978-80-570-4049-1

+

+

+

+

+

+

... ITA OMNIA ALIA SUNT ...

... Aj tak je všetko inak ...

+

+

+

+

+

+

+

+

+

+

+

+

Venujem svojej milovanej dcére.
A tým, čo mi verili.....

+

+

+

Príbeh a všetky postavy v tejto knihe sú vymyslené.
Akákoľvek podobnosť so skutočnými osobami je čisto náhodná....

+ + +

+ + +

Za odborné rady a pomoc ďakujem RNDr. Romanovi Fírovi, PhD.,
Mgr. Zore Szomolányiovej a spisovateľovi Gustávovi Murínovi.

+ + +

+ + +

1

Otvorila som oči a labužnícky som sa natiahla. Pozrela som sa do prostred útulnej spálne, kde na kvalitnom perzskom koberci ležal veľký kufor naplnený najkrajšími letnými hábočkami, aké sa mi podarilo zohnať za posledný týždeň. Krásne dlhé hodvábne šaty, ihličkové sandáliky, značkové blúzky, tričká, šortky, sexi plavky a garderóbu som vylepšila veľkým slameným klobúkom so závojom ľahučkým ako pavučinka.

Predstava, že o pár hodín budem sedieť v lietadle a rýchlosťou 850 km/h sa budem blížiť do Egypta, ma naplňala veľkou radosťou. Konečne som sa dopracovala k dlhšej dovolenke a stráviť tri týždne v Egypte, týždeň pri mori, týždeň plavbou na Níle a týždeň v Káhire, znamenalo pre mňa splnenie dávnej túžby. Paráda. Vstala som, urobila som si kávu a otvorila si fľašku vychladeného Moët&Chandon a labužnícky som sa napila. Cítila som, ako mi bublinky láskavo hladia hrdlo a prestupujú dolu do žalúdka. Rozlietali sa mi tam motýle, ako pri prvom bozku od zamilovaného študenta. Idem si splniť sen z tínedžerských čias, keď som prvýkrát videla film Smrť na Níle s Petrom Ustinovom v roli Hercula Poirota.

V hlave mi zneli tóny tanga Jalousie: „Pam, pa paaaaaaaaa, pa pa pa pa, pam, pa paaaaaaaaa.“ Zavlnila som sa v rytme: „pam, pa paaaaaaaaa, pa pa pa pa, pam, pa paaaaaaaaa.“ Dopila som kávu čiernu ako duša Lilith. Fantastická chuť.

Umyla som sa, obliekla, vyhrala som sa s make-upom, aby som vyzerala ako nenalíčená, zavolala som si taxík a pravou nohou som vykročila na letisko.

Na letisku som sa vlastne prvýkrát stretla s ľuďmi, s ktorými som mala stráviť nasledujúce týždne. Bola to zmes rôznych profesií a vekových kategórií, ale zdali sa mi sympatickí a na spoločne strávené chvíle som sa tešila.

Celý svoj život milujem letiská, lietadlá, lietanie a, samozrejme, pilotov. Nikdy som nevynechala možnosť nakuknúť do kabíny a trochu si zafirtovať s fešim, ktorému som do rúk vložila svoj život. Pri nastupovaní do lietadla som vysielala očarujúci úsmev do pilotnej kabíny. Kapitán mi úsmev vrátil. Postavil sa a čakal ma pri dverách neštandardne vysoký blondiak s nezábudkovými očami. Podal mi ruku a privítal ma na palube. Zľáhka som sa zapýrila a so širokým úsmevom a so žiarlivými pohľadmi ostatných cestujúcich som si spokojne sadla na svoje miesto.

Let prebehol bez problémov a čoskoro sme vystúpili na letisku v Káhire.

Vôňu Káhiry nikdy nezabudnem. Zmes pachov z kerozínu, olejov, kardamónovej kávy, vodných fajok a ťažkých orientálnych parfumov bola dokonalá. Nastúpili sme do luxusného poschodového Neoplánu a vyrazili na takmer päťstokilometrovú cestu do Hurghady.

Prvé stretnutie s púšťou bolo fascinujúce. Všade okrová žltá v rôznych odtieňoch. Od sivožltej až po tehlovožltú. Púšť sa vlnila v rôznych tvaroch a piesok sa sypal v obrovskom množstve. Veľké duny s ostrou hranou, vlny, vlnky, riasy a priehlbiny sa striedali s pravidelnou nepravidelnosťou. Nevedela som sa z klimatizovaného autobusu vynadávať. Horšie bolo, keď sme zastavili v karavansarai, aby sme sa občerstvili. Karavansarai, miestny motorest, vyzeral, akoby ho tam zabudli kulisáci z natáčania filmu Múmia. Prebehnúť pár metrov v horúčave znamenalo cítiť sa ako mačka na horúcej plechovej streche. Dúšok chladivej minerálky padol vhod. Po piatich hodinách v autobuse sme zastali pred Hurghada Marriott Beach Resort. Páčilo sa mi, že nám batožinu dopravili až na izbu a my sme zatiaľ vypili welcome drink z čerstvej pomarančovej šťavy na

terase s povievajúcimi bielymi závesmi a s výhľadom na najazúrovejšie more, aké som kedy videla.

S novými priateľmi, Ivanom, Adou, Miňom a Reginou, s ktorými som sa zoznámila počas cesty, sme si prezreli krásne záhrady, bazény a príjemne zariadené izby. Hotel bol skvelý, more fascinujúce, jedlo výnimočné. Chutili mi rôzne zaujímavé mäsové kombinácie – šunka z hovädzieho mäsa, „hovädzia diétna saláma“, hummus na rôzne spôsoby. Ale mali aj famózne ovčie a kozie syry, prekliato sladké zákusky z medu, mandlí, orechov a veľké množstvo aj mne neznámeho ovocia. Samozrejme sme museli všetko vyskúšať. Vodná fajka šiša najlepšie chutila v zaprášenej kaviarničke El Sokkaria oproti hotelu cez ulicu, kde domáci chodili na kávu alebo horúci presladený čaj.

Aj Hurghada má svoju vôňu. Tu to bola zmes morského vzduchu, ťavieho trusu, rozpáleného piesku, zrelých datlí, ibištekového čaju Carcade a zmyselnej čiernej kávy. Kedykoľvek zavriem oči, viem si tie vône vybaviť.

Pár dní pri mori prebehlo rýchlo. Stihli sme sa spáliť, potápať na Giftune na koralovom útese, kde každý živočích hýril farbami, ktoré na súši bežne nevidno, povinné nákupy na Súku, výlet do púšte, kde nám beduíni pripravili folklórne predstavenie a šikovne predali aj púštne bylinky proti útoku škorpiónov – aj keď neviem, načo komu kedy v našich zemepisných šírkach budú. Upekli nám skvelé placky na ťavom truse a pili sme najlepší najsladší čaj na svete.

Večer sme absolvovali vystúpenie brušných tanečníc. Egyptské tanečnice sú lepšie platené ako útočník Realu Madrid a ich plnoštíhle telá sa vlnia v rytme temperamentnej hudby, zvončeky a hrkálky na ich odeve rozozvučia túžbu v krvi aj u najchladnejšieho studenokrvníka. Ale tu pre účely turistického ruchu stačia aj mladé krásne štíhle Ukrajinky, ktoré sa brušné tance naučia za pár dní.

Náš egyptský sprievodca nám pod mesačnými palmami ponúkol pár dúškov najlepšej trávy z Luxoru. Šliapala tak dobre, že som si po

rokoch spomenula na nekonečne dlhý vzorec zmrazovania špenátu, ktorý sme odvodzovali na Potravinárskej technológii v piatom ročníku na mojej alma mater.

Hurghadu sme za úsvitu opustili so spevom a smiechom. Zaradili sme sa s naším Neoplánom do dlhej kolóny podobných autobusov. Konvoj chránila po zuby ozbrojená špeciálna jednotka. Bol to zvláštny pocit, vidieť v africkej horúčave mladých vojakov naobliekaných v maskáčoch, obutých v ťažkých kanadách, ozbrojených elegantnými škorpíkmi upevnenými cez prsia, ktorí na výkonných motorkách krúžili okolo konvoja. Aj pancierované džípy zoradené pomedzi autobusy strážili bezpečnosť cestujúcich.

Na naše zvedavé otázky, prečo sme takto chránení, sme sa dozvedeli, že nás strážia preto, lebo pár rokov dozadu teroristi vystrelali 62 zahraničných turistov na terasách Chrámu kráľovnej Hatšepsut v Dér el Bahrí. Vtedy prudko poklesla návštevnosť Egypta. Keďže turistický ruch je veľkým zdrojom príjmov a krajina prišla o obrovské milióny, tak nás chránili „ako oko v hlave“.

Vojaci vyzerali zlovestne a prísne. No správali sa veľmi galantne k dámam. Ponúkli nám rameno, pomohli vystúpiť a nastúpiť do autobusu a v očiach im hrali iskričky. Veliteľ jednotky bol najkrajší a najmužnejší vojak, akého som kedy videla. Maskáče mu mimoriadne sekli. Pod nimi sa dala tušiť pružná húževnatá postava. Hlboké čierne oči orámované hustým závojom mihalníc boli zasadené do pravidelnej tváre a zmyselné ústa skrývali snehobiele zuby. Keď sa usmial, všetky ženy sa za ním obzreli ako za zjavením.

Keď sme nastupovali do autobusu, pristúpil ku mne, pozdravil a predstavil sa: „Dobrý deň, vitajte. Volám sa Hazem a som váš bodyguard. Budem sa starať o vašu bezpečnosť,“ zasalutoval, usmial sa a počkal, kým sa usadím na svoje miesto.

Nechápala som, prečo sa mi ušlo takejto pozornosti, ale pomyslela som si, že to patrí k egyptskému folklóru, prejavovať nadštandardnú pozornosť ženám.

Vojaci skontrolovali, či každý sedí na svojom mieste. Keď zistili, že všetko je v poriadku, Hazem zavelil na odchod a konvoj asi tridsiatich autobusov vyrazil na päťstopäťnásťkilometrovú „štreku“ do Assuánu. Cestovali sme viac ako šesť hodín po diaľnici krížom cez púšť. Občas sme minuli karavánu tiav, občas išlo oproti nejake auto alebo podobný konvoj ako ten náš.

Keď sme sa zastavili v karavanserai, Hazem sa prišiel presvedčiť, či som v poriadku, či niečo nepotrebujem. Celý čas mi bol naporúdzí a počas jazdy si niekoľkokrát zobral od kolegu motorku a pár kilometrov absolvoval pri mojom okne. Občas mi napadli divné myšlienky, ale zavrhla som ich s tým, že iný kraj, iný mrav, a toľko pozornosti sa mi nedostávalo ani doma, tak som sa rozhodla si ju užívať.

Púšť je fascinujúci fenomén. Sahara vôbec nie je kusisko mŕtvej zeme. Aj keď zaberá viac ako štvrtinu afrického kontinentu. Vyskytujú sa na nej pohoria, skalnaté útvary, skalné plošiny, púštne moria a solné pláne. Pieskové duny môžu dosahovať výšku aj 120 metrov. Teploty tu môžu oscilovať v rozmedzí od 60 °C až do -20 °C.

Na púšti sa nachádzajú oázy, ktoré sú veľmi romantické, a pestujú sa tam datľové palmy, citrusy, broskyne, marhule či figy. Beduíni hľadajú rastliny, ktoré sú veľmi odolné, a využívajú ich ako liečivé byliny. Niektoré dokonca fungujú ako ochrana proti škorpiónom alebo jedovatým zmijám. Keď si z nich urobia kruh okolo obydľia, tak sa plazy cez tento kruh nedostanú. Na púšti žije veľké množstvo živočíchov, aj keď to tak nevyzerá. Od malých skarabeov – čo sú staroegyptské posvätné chrobáky –, hadov a iných plazov až po ťavy.

Prekrásny pohľad je na spojenie blankytnej oblohy na pozadí okrovej púšte a červeného slnečného kotúča, ktorý v Egypte zapadá do dún. Horúci vánok pofukoval z púšte. Bolo vidno, ako nadnáša zrníčka

piesku a tvaruje duny do extravagantných tvarov. Niektoré duny boli zrezané ako čepel' skalpela, iné ako chrbát starej lenivej korytnačky. Prekrásne boli aj rôzne tvarované riasy, vlny a vlnky. Zamýšľala som sa nad touto zaujímavou a pre Európana nepochopiteľnou časťou sveta, keď nám šofér pustil do reproduktorov moju obľúbenú pieseň od Stinga – Desert rose... Ešte aj púštne ruže sú krásne.

2

Pomaly, lenivo sme sa prehrkotali do Asuánu. Zastavili sme sa pred Old Cataract Hotel. Vystúpili sme z autobusu a skoro som padla na zem. Jednak preto, že aktuálna teplota bola 56 °C. Bolo to, ako keby mi niekto tresol pästou do nosa. Veľa ľudí sa doslova zapotácalo a okamžite sme hľadali fľašky s vodou. Bolo tak horúco, že voda až zasyčala, keď sa dotkla pier. Nevedeli sme sa poriadne napiť. Dokonca aj kožu sme mali okamžite suchú, ako sa odparil pot.

Po druhé preto, že tu sa nakrúcal môj obľúbený film. Jedným bliknutím oka som sa dostala do tridsiatych rokov dvadsiateho storočia. V momente sa mi zjavili osoby a obsadenie filmu a cítila som parfumy hercov a herečiek, vedela som si predstaviť všetky postavy, ktoré hrali v tej scéne, prekrásne večerné toalety a šperky, ktoré mali oblečené dámy, páni dokonale padnúce smokingy...

Vítal nás manažér hotela a ja som už mohla nerušene „vplávať“ do foyeru. Znovu sa mi vybavila scéna, kde manželka Lynnet a Simon Doyle tancujú tango Jalousie, „pam, pa paaaaaaaaa, pa pa pa pa, pam, pa paaaaaaaaa“, a Hercule Poirot v barokovom kresielku posrkáva Crème de Cassis.

Consierge ma odprevadil na izbu. Bola som veľmi spokojná. Krásna dvojlôžková izba, posteľ s mušelinovým baldachýnom. Doplnky v tyrkysovo-zlatej. Tyrkys je polodrahokam, ktorý bol určený výhradne pre kráľovné, manželky faraónov.

Klimatizácia tíško priadla, na stolíku bol krásny kôš s ovocím a vo váze čerstvý kvetinový aranžmán. Kvety opojne voňali a v chladničke

som našla moje obľúbené bublinky. Výhľad na temnomodrý Níl so štýlovými člnmi – felukami a oproti na ostrov Elefantina a Chrám boha Chnuma. Boha s baraními rohmi, ktorý mal na starosti pramene životodarnej rieky Níl.

Rýchla sprcha a vyrazili sme na ostrov Philae. Pôvodný ostrov zaplavili pri stavbe Asuánskej priehrady a Chrám bohyně Isis presťahovali na vedľajší ostrov. Aj tak ho všetci nazývajú Philae. Pred hotelom na našu skupinu čakal egyptský sprievodca. Všetci musia mať na sprevádzanie licenciú a sprievodca z našej cestovnej kancelárie môže zabezpečovať len organizačné záležitosti ohľadne pobytu alebo tlmočiť. V prípade, že by pamiatková polícia zistila, že to tak nie je, zaplatili by turistickí operátori mastnú pokutu.

Sprievodca bol na miestne pomery celkom vysoký, tenký, kostnatý chlapík. Výrazné líčne kosti ešte podčiarkovali jeho tmavoolivovú farbu pokožky. Čierne, nakrátko ostrihané vlasy mu tesne priliehali k lebke, zato dosť veľké uši nie. Mal veľké čierne oči lemované hustými mihalnicami. Vždy mal oblečené čisté safari nohavice pieskovej farby a bielu košeľu. Na nohách mal kvalitné kožené sandále koňakovej farby a k tomu opasok rovnakej kvality a farby. Zladený k outfitu mal aj kožený náramok na hodinkách. Bol čerstvo oholený a použil príjemnú kolínsku. Nebol fešák, ale vyzeral sympaticky.

„Moje meno je Adel,“ predstavil sa, „budem vás sprevádzať na vašej ceste po pamiatkach až do Káhiry. Kedykoľvek sa ma môžete na čokoľvek spýtať, ak budem vedieť, rád odpoviem.“

Dal nám pokyn, aby sme nastúpili do autobusu, ktorý nás zaviezol do prístavu. Tam sme prestúpili na loďku a smerovali na miesto, kde sa nachádza perla Egypta, Chrám bohyně Isis.

Bohyňa Isis napísala asi najkrajší príbeh lásky, keď po celom vtedy známom svete pozbierala všetky časti svojho mŕtveho manžela Osirisa, ktorého zavraždil jeho krutý a ctibažný brat Sutech, pretože na neho žiarlil a chcel sa zmocniť jeho trónu. Sutech brata ľstou vlákal do pasce.

Rozsekal ho na štrnásť dielov a tie porozhadzoval po celom Egypte. Isis všetky časti pozbierala, až na jeho pohlavný úd, ktorý nemohla nájsť. S pomocou Sutechovej manželky Nebhtet našla aj úd a poskladala Osirisovo telo.

Kúzлами, mágiou a rituálmi, ktoré sa naučila od boha Ra, oživila mŕtve telo. Premenila sa na jastraba, ovievala ho dychom života a docielila, že sa jej manžel vrátil z krajiny mŕtvych a v nádherom splynutí ju oplodnil a priviedla na svet syna Hora. Toto je vlastne najstarší mýtus o nepoškrvnenom počatí. Povešť ďalej hovorí, že jedna časť Osirisovho tela dopadla kúsok od Asuánu na ostrovček Biga. Preto tu vybudovali tento krásny chrám zasvätený bohyni Isis.

Plavili sme sa k ostrovu v romantickej feluke, ktorej belostné plachty napínal severný vietor. Níl tečie z juhu na sever. Vietor fúka zo severu na juh, tak sa Egypťania mohli plaviť na Níle po prúde aj proti prúdu.

Keď sme z feluky vystúpili na breh ostrova, všimla som si „môjho ochrancu“ v novej čistej uniforme, ako ma z diaľky pozoruje. Kývol mi na pozdrav a ja som už vôbec nevedela, čo si mám myslieť. Čiernooký egyptský fešný vojak v uniforme pozoruje mladú ženu kdesi zo srdca Európy... No čo už... Vkročila som na nádvorie chrámu.

Adel začal s výkladom: „Chrám bohyně Isis bol zasvätený ženskej energii. Žili tu kňazky, ktoré sa volali *Hemwet – netér*, ktoré svojich žiakov učili rituálne tance, cvičili ich v hudbe a hre na sistrum, ktoré používali počas rituálov vo všetkých chrámoch.“

Za sebou sme nechali vysoký pylón, na ktorom sú zobrazení bohovia a faraóni Egypta.

„V dávných dobách tam povievali zástavy a nižší kňazi tu držali stráž. Nachádza sa tu chrám zrodenia – Mamissi, kde sa oslavovalo narodenie faraónov. Na druhej strane nádvoría, oproti prvému pylónu, postavili druhý pylón, kde sa nachádza rímska kaplnka. Tu vraj uzavreli manželstvo Cézar a Kleopatru. Stavba pokračuje stĺpovou sieňou, za ktorou je vnútorná svätyňa, kde stávala socha bohyně Isis. V svätyni sa

konali tajné mystické obrady znovuzrodenia pod vedením zasvätených kňazov. Isis, ktorá pomocou rituálov v hlbokkej extáze splodila syna Hora, je zosobnením bezpodmienečnej lásky a vernosti. Nesmrteľný syn Horus je personifikáciou vedomia, ktoré sa cez systém reinkarnácií stáva čírym vedomím, a človek nasledujúci cestu Hora sa stane rešpektujúcou, milujúcou a múdrou bytosťou. Isis je bohyňa, ktorá nás sprevádza v procese rastu, vyvoláva vyššie emócie a zvyšuje vibrácie každého človeka. Pomocou vyšších vibrácií sa otvárajú prístupy k univerzálnemu vedomiu, k božskej inšpirácii, a vznikajú tak veľké tvorivé diela. Bohyňa otvára vedomie, ukazuje duchovnú cestu a núti nás hľadať Boha, ktorý nás dovedie až k extáze,“ zaujímavo začal Adel svoj výklad.

Z každého kameňa, z každej stély v chráme sálala táto mystická sila.

„Chrám bol postavený tak, že jeho svätyňa bola orientovaná na hviezdu Canopis. Zaujímavosťou je, že chrámy sa pravidelne každých 300 až 400 rokov rozoberali a stavali ich tak, aby boli postavené presne v osi línie hviezdy, na ktorú boli pôvodne orientované a ktorá sa medzičasom v rámci precesie posunula,“ pokračoval Adel.

Prekvapila ma informácia, že v chráme Philae sa najdlhšie z egyptských chrámov vykonávali rituály uctievané starodávne kultu. Odtiaľto vzišli gnostické sekty, ktoré šíria tajnú egyptskú náuku. O niektorých som už počula: rosenkruciáni, slobodomurári, no najmä illumináti. Pokračovali sme kolonádou, ktorá je tvorená tridsiatimi dvoma stĺpmi zakončenými kvetinovými hlavicami, ktoré kedysi hýrili farbami. Každý stĺp má inú hlavicu, tak ako je iný každý papyrus. V chráme boli zasväcované kňazky bohyně Isis, ale aj bohyně Hathor.

Adel nadviazal: „Kňazky zasvätené bohyni Hathor boli predstaviteľkami ženskej sexuality a lásky. Organizovali extatické slávnosti, počas ktorých učili mužov umeniu milovať a ako správne uspokojiť svoju manželku.“

„Škoda, že takéto chrámy neexistujú v dnešnej dobe. Muži si totiž väčšinou myslia, že najlepším učiteľom sexu je pornofilm, a potom to

tak aj väčšinou pri milovaní vyzerá. Naháňanie sa za orgazmom miesto toho, aby sa vložili do hlbokého zážitku, kde pár dosiahne nielen telesné uvoľnenie napätia, ale aj prijatie a prestúpenie energií jedného do druhého a tým lásku a hlboké splynutie,“ pomyslela som si.

„Veľký význam mala pri týchto slávnostiach hudba a rôzne nápoje, ktoré uvoľňovali atmosféru, a takto sa mohli venovať dôležitému štúdiu,“ pripomenul Adel.

Prechádzala som chrámom a nasávala zvláštnu atmosféru, ktorá sa tu počas rituálov zbierala tisíce rokov. Slnko rozpaľovalo kamenné kvádre a miestami som dokonca cítila vôňu starovekých vonných olejov, ktoré sa pri rituáloch používali. Zvláštna sila mi stúpala po tele a veľmi živo som si vedela predstaviť všetko, čo sa tu v minulosti dialo.

Sprievodca pokračoval: „Na konci stĺporadia, na východnej strane postavili chrám veľkému staviteľovi Imhotepovi, ktorý bol architektom stupňovitej pyramídy faraóna Džósera v Sakkáre. Imhotep sa týmto staveľským počínom stal vzorom slobodomurárov, ktorí ho zahrnuli do svojich rituálov. Imhotep načrtol aj chrám v Dendere – zasvätený bohyni Hathor a v Edfu – zasvätený Horovi.“

V celom chráme rezonovala zvláštna atmosféra spojená s obdivom k veľkému staviteľovi.

Pozorne sme počúvali:

„Egyptania žili v dualite. Hlásali: „*Ako hore, tak aj dole.*“ A táto filozofia sa ukazuje na každom kroku. Veď aj príbeh o Osirisovi a Sutechovi je príbeh dobra a zla – vzájomných protikladov.

Egypt sa skladal z horného a dolného Egypta. Faraón túto dvojjeдинnosť spájal a na znak toho nosil korunu dolného a horného Egypta, ktorou demonštroval svoju moc nad oboma územiaми. Egyptania verili, že faraón je telesná schránka ukrývajúca nesmrteľnú dušu Ka, ktorá sa inkarnovala z jedného faraóna do druhého. Právo na trón sa v starovekom Egypte dedilo po ženskej línii. Dedičkou trónu bola korunná princezná a muž, ktorého si vzala za manžela, sa stal vládnucom faraónom. Ženy